

Harriët Slager

SR MANAGER EU AFFAIRS
DAMEN SHIPYARDS & NMT

Privé situatie: samenwonend, zoon van 1 jaar

Elke ochtend om zeven uur worden we gewekt door onze eenjarige zoon. Die houdt de structuur erin. Wij werken beiden sinds half maart thuis en onze zoon is al ruim 9 weken niet op de crèche geweest. Iedere dag stemmen we de calls en het oppassen af en we proberen dit gelijk te verdelen. Natuurlijk krijg je weleens discussie over wiens call nu belangrijker is. Maar elkaar de ruimte geven en je realiseren dat je in hetzelfde schuitje zit helpt. Net als de dagelijkse wandeling van een uur zodat de ander rustig door kan werken en de kleine de verbeterde luchtkwaliteit van Brussel op kan snuiven. In de avond doe ik het bad- en bed ritueel en kookt mijn man. Om 20:00 wordt er steevast

in de buurt geklapt voor de zorghelden en speelt onze overbuurman saxofoon vanaf zijn balkon als eerbetoon. Ik probeer 's avonds werken te vermijden.

Na corona zal ik bewuster omgaan met reizen. Voor mijn lobbywerk zat ik vaak uren in de auto of trein naar Rotterdam, Gorkum en Den Haag. Een groot deel van die afspraken zal ik voortaan digitaal gaan doen.

Het besef dat de mensheid de crisis zelf heeft veroorzaakt vind ik deprimerend. Jane Goodall vertelde in een interview dat de mens veel te dicht in het territorium van wilde dieren is gaan leven waardoor eco-systemen zijn vernietigd en ziektes veel makkelijker overgaan van dier op mens. Dus eigenlijk zitten we door ons eigen toedoen in deze lockdown en gaan er mensen dood. Dat vind ik heel heftig om te beseffen. Dit is niet de eerste en zeker ook niet de laatste pandemie. Komt er ooit nog een lockdown doordat wereldleiders het klimaat nu geen urgentie geven?

DAMEN

NETHERLANDS
MARITIME
TECHNOLOGY

Harriët Slager

WERK

Mijn normale werkuren zal ik niet halen in deze situatie. Dat gaf stress. Ik ben daarom meteen naar mijn werkgever gestapt om proactief een oplossing te zoeken. Gelukkig bleek die er: via een speciale Covid code houd je de daadwerkelijk gewerkte uren bij in het registratiesysteem. Natuurlijk blijft het een bron van stress, goed willen blijven presteren in je werk. Daarom waardeer ik de flexibele houding en de goede informatieverschaffing van mijn werkgevers. Er is begrip en support. Ook heb ik het zeer gewaardeerd dat de CEO van Damen een filmpje stuurde naar alle medewerkers om ons een hart onder de riem te steken. En Bas Ort, de voorzitter van NMT maakte video's om iedereen vol enthousiasme aan te moedigen nog even vol te houden. Fijn dat er veel begrip is in deze bizarre periode.

WORK / LIFE BALANCE

Ik houd van hard werken, maar met een kind moet je grenzen stellen. Normaal gesproken gaat onze zoon vier dagen naar de crèche en hebben we oppas. Nu is er meer tijd samen. Daardoor wordt de band sterker. Deze periode is winst voor het gezin en de fietsers in Brussel. Toch ben ik blij dat de crèche vanaf 25 mei weer open is en ik weer af en toe naar kantoor kan. De balans werk/privé ga ik na de crisis niet aanpassen. Die is prima. Ik zal wel blij zijn als de schoonmaakster terugkomt, want ik heb me helemaal suf staan poetsen.

Of corona een stap terug of vooruit is voor moeders? Wij hebben de zorgtaken juist nu iets beter kunnen verdelen. Het ligt helemaal aan de werksituatie van beide ouders. In Amerika zeggen veel vrouwen dat het een stap achteruit is. Omdat de man vaak kostwinner is kiezen ze voor zijn baan en doen de moeders alle opvoeding en scholingstaken. Daardoor komt hun eigen baan in gevaar. In Amerika is er dan geen vangnet. Dan kies je al gauw voor het kostwinnersmodel. In Europa is dat beter geregeld. Ik prijs me gelukkig dat ik in deze periode in België zit met één van de beste gezondheidszorgstelsels ter wereld.

Wat is jouw kijk/leestip in Corona tijden?

